

321.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego

z dnia 14 maja 1921 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 roku o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku.

Na podstawie art. 3 i 16 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. „o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r.” (Dz. Pr. 1920 r. Nr. 70, poz. 467) zarządza się co następuje:

§ 1. Zakres działania Komitetów Likwidacyjnych utworzonych rozporządzeniem Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, a działających na zasadach uchwalonych przez Radę Ministrów w dniu 28-go października 1920 r. wprowadzonych w życie rozporządzeniem Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. Ust. Nr. 107, poz. 704) ustala się jak następuje: zakres działania Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu obejmuje obszar b. dzielnicy pruskiej, zakres zaś działania Komitetu Likwidacyjnego w Warszawie—cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem b. dzielnicy pruskiej.

§ 2. Komitet Likwidacyjny, powziąwszy postanowienie o stosowaniu likwidacji majątku, prawa lub interesu, ogłasza o tem w Monitorze Polskim, względnie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 3. Zawiadomienia, odpisy postanowień, wezwania doręcza się właścicielowi likwidowanego prawa majątku lub interesu lub jego zastępcy listem poleconym. Za datę doręczenia listu poleconego uważa się dzień jego nadania.

§ 4. Właściciel likwidowanego majątku, prawa lub interesu winien najdalej w ciągu 20 dni od dnia ogłoszenia, skutecznego w myśl paragrafu 2 niniejszego rozporządzenia, podać Komitetowi Likwidacyjnemu, którego kompetencji podlega, swoje miejsce zamieszkania.

Właściciel likwidowanego majątku, prawa lub interesu, podlegający kompetencji Komitetu Likwidacyjnego w Warszawie, a mający miejsce zamieszkania poza Warszawą, winien oprócz swego miejsca zamieszkania wskazać w terminie oznaczonym w ustępie 1 niniejszego paragrafu osobę, zamieszkałą w Warszawie, upoważnioną do odbioru pism dla niego przeznaczonych.

Właściciel likwidowanego majątku, prawa lub interesu, podlegający kompetencji Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu, a mający swoje miejsce zamieszkania poza obszarem b. dzielnicy pruskiej, winien oprócz swego miejsca zamieszkania wskazać w terminie oznaczonym w ustępie 1 niniejszego paragrafu osobę, zamieszkałą na obszarze b. dzielnicy pruskiej, upoważnioną do odbioru pism dla niego przeznaczonych.

§ 5. Jeżeli właściciel przebywa zagranicą, to do złożenia wskazanego w paragrafie poprzednim oświadczenia, przysługuje mu termin 6-o tygodniowy, licząc od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim, względnie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej, obwieszczenia o postanowieniu likwidacji jego majątku, prawa lub interesu.

§ 6. Zawiadomienia i pisma Komitetu Likwidacyjnego skierowane do właściciela likwidowanego majątku, prawa lub interesu, który w myśl art. 4

i 5 niniejszego rozporządzenia, nie podał komitetowi swego miejsca zamieszkania bądź też jego zmiany, lub też nie wyznaczył osoby upoważnionej do odbioru pism w tem mieście, względnie w obrębie tego terytorjum, w którym znajduje się Komitet Likwidacyjny, (§ 4) będą wywieszane w kancelarji Komitetu Likwidacyjnego. Osoby interesowane nie mają prawa zastaniania się niewiadomością o tych zawiadomieniach.

§ 7. W wypadkach, jeśli likwidowany majątek, prawo lub interes należy do kilku właścicieli, wystarczającym jest doręczenie zawiadomień i pism temu z nich, którego dokładny adres jest w posiadaniu Komitetu Likwidacyjnego.

§ 8. Wezwanie winno zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres osoby wzywanej,
- 2) charakter, w jakim osoba zostaje wzywana (likwidowany, rzeczoznawca, tłumacz),
- 3) krótkie sformułowanie przedmiotu sprawy,
- 4) miejsce i termin, w których ma się stawić wzywany lub przesłać żadaną odpowiedź.

§ 9. W wypadkach uznania przez Komitet Likwidacyjny umowy o zbyciu przez właściciela majątku, prawa lub interesu za ważną, nowonabywca składa cenę kupna w terminie i trybie przez Komitet Likwidacyjny wskazanym. O ile cenę tę otrzymuje likwidowany Komitet Likwidacyjny, po potrąceniu z sumy wpłaconej kosztów postępowania, zawiadamia likwidowanego o terminie i trybie otrzymania zapłaty.

§ 10. Powziąwszy uchwałę o zatrzymaniu likwidowanego majątku, prawa lub interesu na rzecz Państwa, Komitet Likwidacyjny wraz z zawiadomieniem o tem właściciela, wzywa go, aby tenże przed upływem terminu, wskazanego przez Komitet Likwidacyjny, który jednakowoż nie może być krótszy nad 1 miesiąc, a dłuższy nad 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania lub ogłoszenia w Monitorze Polskim, względnie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa b. Dyktacji Pruskiej, złożył Komitetowi Likwidacyjnemu ocenę likwidowanego majątku, prawa lub interesu, popartą odpowiednimi dowodami.

§ 11. Po upływie terminu, wskazanego w § 10, lub po otrzymaniu żądanych danych od właściciela, Komitet Likwidacyjny trybem wskazanym w regulaminie, zarządza oszacowanie likwidowanego przedmiotu, przy pomocy jednego lub więcej rzeczoznawców. Przewodniczący Komitetu Likwidacyjnego może każdorazowo zamianować kierownika postępowania taksacyjnego. O ile przedmioty taksowane mają kurs na giełdzie warszawskiej, poznańskiej lub berlińskiej albo też cenę handlową, rzeczoznawcy przy taksowaniu tych przedmiotów winni uwzględnić notowany kurs oraz cenę handlową, jak również dane i uwagi, które przedłoży właściciel likwidowanego przedmiotu.

§ 12. Jeżeli po dokonaniu oceny przez Komitet Likwidacyjny przedmiot do czasu objęcia go w posiadanie przez Państwo ulegnie zmianie, wysokość oceny będzie odpowiednio sprostowana.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:
w z. *J. Karśnicki.*

322.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 4 czerwca 1921 r.

w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowań na t. zw. śpiączkę epidemiczną (encephalitis lethargica).

Na podstawie art. 4 ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych, oraz innych występujących nagminnie z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Ust. № 67, poz. 402) rozciągam przewidziany art. 3 tejsze ustawy obowiązek zgłaszania chorób na wszystkie przypadki t. zw. śpiączki epidemicznej (encephalitis lethargica).

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw i obowiązuje w ciągu 6 miesięcy od jego ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *Chodźko*

323.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 14 czerwca 1921 r.

w sprawie zwiększenia przerobu ziemiopłodów na piwo w browarach b. Kongresówki i Małopolski w r. gospodarczym 1920/21.

Na zasadzie art. 3 i 7 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. R. P. № 67, poz. 449), uchwały Rady Ministrów z dnia 8 października 1920 r. oraz rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Aprowizacji do wydawania rozporządzeń aprowizacyjnych, związanych z prowadzeniem wojny (Dz. Ust. R. P. № 73, poz. 500) zarządza się co następuje:

§ 1. Przerób ziemiopłodów w browarach w roku gospodarczym 1920/21 podwyższa się o 15% w stosunku do ilości, ustalonej w art. 1 rozporządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 17 września 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 98, poz. 657). Ministerstwo Aprowizacji wyda zarządom poszczególnych browarów na przerób dodatkowej ilości ziemiopłodów odnośne zezwolenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji:

J. Michalski